

[Finansministeren.]

i de Vurderingsfortegnelser, der fremlægges til almindeligt Eftersyn. Det vil ogsaa være vanskeligt at faa Plads dertil, navnlig hvis der skal gives en Beskrivelse af, hvor de forskellige Jordstykker ligger. Det bedste vilde naturligvis være, som anført af det ærede Medlem, at Grundværdien blev indtegnet paa Kort, der blev gjort tilstrækkelig let tilgængelige for Offentligheden. Derved vilde ogsaa Ejerne kunne drage Sammenligning mellem Værdien for deres Ejendom og andre Ejendomme. Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af saadanne Kort har ogsaa været Genstand for Forhandling mellem Finansministeriet og Over-Skyldraadet. Naar man paa nærværende Tidspunkt er vejet tilbage derfor, er det paa Grund af de betydelige Omkostninger, som Tilvejebringelsen af dette Kortmateriale vilde andrage; men selvfølgelig er det en Ting, der bør være Genstand for fortsat Overvejelse. Jeg vil ogsaa sige, at de, der ønsker at faa Oplysning om, hvordan Vurderingsraadet har specificeret Grundværdien, er ikke paa bar Bund; idet de kan henvende sig til Vurderingsraadet og faa de Oplysninger, som Vurderingsraadet ligger inde med. Noget anderledes ligger Sagen med Hensyn til Købstæderne, hvor Bekostningen til Anskaffelsen af Kort har været overkommelig. Dér udarbejder Over-Skyldraadet Kort med Betegnelse af Gadeprisen. Vi forstaar ved Gadeprisen, hvad en Grund af normal Dybde kan anses for at koste pr. m². Det er Meningen, at disse Kort skal være offentligt tilgængelige. For København og flere af de større Købstæder vil disse Kort foreligge i Løbet af kort Tid, og for de fleste Købstæder vil Kortene følge efterhaanden.

Med Hensyn til en anden Bemærkning af det ærede Medlem om samme Emne skal jeg sige, at det er rigtigt, at der kan gaa lang Tid efter Vurderingen, før Over-Skyldraadet afgør en Klage. Men selvfølgelig vil man fra Administrationens Side gøre alt muligt for, at Sagerne kan fremmes saa hurtigt som muligt. Det maa dog ikke glemmes, at Vurderingerne, naar vi ser bort fra København og de større Købstæder, skal passere en Melleminstans, Skyldraadet, før de kommer til Over-Skyldraadet. Skyldraadene skal dels paakende Klager i første Instans, dels af egen Drift undergive Vurderingsraadenes Indstillinger et kritisk Genemsyn. Og det tager Tid. Et Forholdet er ikke det, at Klagerne kommer ind til Over-Skyldraadet jævnt fordelte gennem Tiden, de kommer for største Delen i Løbet af et forholdsvis kort Tidsrum. Endelig

maa det fremhæves, hvad der er en Betragtning, jeg synes har stor Vægt, at det jo især er for at faa Ensartethed i Vurderingen frem, at Over-Skyldraadet arbejder, og for at faa denne Ensartethed, som er af saa stor Betydning, frem, er det nødvendigt, at Over-Skyldraadet ikke afgør de enkelte Klager, før det har kunnet tage Stilling til Niveauet for Vurderingerne i de forskellige Kommuner. Derfor kan det ikke undgaas, at Over-Skyldraadets Afgørelse af en Klage først kan falde længere Tid efter Vurderingen. Men selvfølgelig vil der blive gjort alt muligt for at afkorte denne Tid. Endelig nævnte det ærede Medlem, at Statshusmænd, der betaler Jordrente efter Grundværdien, har en særlig Interesse i at faa en hurtig Afgørelse, for saa vidt den gaar ud paa en Nedsættelse. Men Over-Skyldraadet tager ogsaa Hensyn hertil og behandler ogsaa, saa vidt forsvarligt, slige Klager forlods.

Det ærede Medlem Hr. Stauning bestred min Angivelse af Underskuddet paa Statens Driftsregnskab for Aaret 1924—25. Men dette Tal har jeg ikke hentet ud af Hovedet, og jeg har ikke taget det efter den gamle Opstilling, heller ikke efter min egen Om sætning af den gamle Opstilling til den nye. Opstillingen er foretaget i Finansministeriet under Ledelse af Finansminister Bramsnæs, og der blev omdelt her i Tinget som en Art Bilag til Statsregnskabet for 1924—25 en Opgørelse af, hvad Underskuddet vilde være efter de nye Budget- og Regnskabsregler. Og dette Underskud er nøjagtigt, som jeg sagde, 13 847 000 Kr. For øvrigt er Spørgsmaalet jo ganske betydningsløst, for Statsregnskabet 1924—25 var ikke mit sidste Statsregnskab, som det ærede Medlem siger. Mit sidste Statsregnskab var det for 1923—24; det var det, jeg var ansvarlig for baade ved Lægningen af Finansplanen og ved Gennemførelsen af den. For 1924—25 er der jo i højeste Grad delt Ansvar. Jeg skal ikke komme tilbage til, hvad jeg i denne Henseende har bemærket. Men jeg vil atter bede det ærede Medlem erindre, hvor forbausset han vistnok vilde blive, hvis man fra vor Side i Fremtiden tillagde Finansminister Bramsnæs Ansvaret for Statsregnskabet 1927—28, endskønt det er ham, der har fremsat det Finanslovsforslag, hvorpaa dette Statsregnskab kommer til at hvile.

Saa gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om Finansloven for 1927—28 og mente, at den var saa overmaade ringe. Jeg har altsaa en anden Mening, og her kan jeg henvise det ærede Medlem til